

Приложение 2

Parliamentary Assembly
Assemblée parlementaire

Парламентарна асамблея на Съвета на Европа

ПРЕПОРЪКА 1323 (1997)^[1]

за укрепване апарата на Европейската конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание

1. Асамблеята припомня своята Препоръка 1257 (1995) относно условията за задържане в членуващи в Съвета на Европа държави и потвърждава своята подкрепа за високо оценяваната работа на Европейския комитет за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание (КПИ) (оттук нататък наричан за краткост "Комитета" или "КПИ").

2. Съгласно Европейската конвенция за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отнасяне или наказание, приета през 1987 г. (оттук нататък наричана за краткост „Конвенцията“), КПИ е овластен да прави проучвания относно отнасянето с лицата, лишени от свобода. КПИ прилага своята в основата си превантивна функция чрез посещения по всички видове места, където такива лица изглеждат наказанието си и при необходимост изготвя препоръки, насочени към усиляване на тяхната защита.

3. През 1993 година са отворени за подпис два допълнителни протокола към Конвенцията:

i. Протокол № 1 ще отвори Конвенцията за почленуващи в Съвета на Европа държави;

ii. Протокол № 2 предвижда редовното подновяване членския състав на Комитета, както и възможност неговите членове да бъдат преизбирани два пъти.

4. Ратифицирането на Конвенцията от непрекъснато нарастващ брой държави от Централна и Източна Европа представлява все по-голямо предизвикателство за КПИ, който има да играе значителна роля в подобряването условията на задържане в тези държави. С включване ратифицирането на Конвенцията в списъка с ангажименти, поети от членуващи в Съвета на Европа държави след присъединяването им към него, Асамблеята подчертава политическото значение на Конвенцията.

5. Асамблеята отбелязва, че при ратифициране на Конвенцията от страна на Руската федерация и Украйна ще се получи увеличение с повече от два пъти на цивилните затворници, които ще бъдат предмет на специалните пълномощия на КПИ.

6. За да се справи с такова развитие на нещата, като същевременно опазва своята ефективност и доверие към себе си, КПИ има нужда от увеличаване на човешките и бюджетните ресурси. В този аспект Асамблеята приветства вече предприетите от Комитета на министрите мерки в течение 1996 и 1997 г. (въвеждане на система за задържане за членовете на Бюрото на КПИ и укрепване на секретариата му).

7. Ефективността на работата на Комитета зависи и от качеството и приемствеността на неговите членове. Във връзка с това Асамблеята подчертава нуждата от:

i. по-балансиран състав с оглед на професионалния опит, пола и възрастта;

ii. бързото влизане в сила на Протокол № 2 към Конвенцията.

8. Съответните органи и персонал (в това число полицията, служителите на затворите, съдиите, прокурорите, здравните работници и др. под.), както на национално, така и на местно равнище, следва да са по-добре осведомени за работата на КПИ и нейните задачи и пълномощия съгласно Конвенцията.

9. При изследване условията на задържане в членуващи в него държави, Комитетът следва да се възползва от вече събраната информация относно предмета в рамките на Съвета на Европа. Докладите на Асамблеята относно спазването на поетите от членуващи в него държави задължения и ангажменти могат да се окажат особено ценни в това отношение. Освен това следва да се засили и обменът на информация и сътрудничеството между КПИ и Комитетът на ООН срещу изтезанията.

10. Във връзка с това Асамблеята препоръчва Комитетът на министрите:

i. да призове членуващите в него държави, които все още не са подписали и ратифицирали Конвенцията незабавно да я подпишат и ратифицират;

ii. да настоява държавите, които са страни по Конвенцията и все още не са ратифицирали протоколите към нея, в частност Протокол № 2, да ги ратифицират незабавно, като по този начин позволят влизането на Конвенцията в сила;

iii. да покани органите на държавите, разглеждащи въпроса за ратифицирането на Конвенцията, да ратифицират Протокол № 2 едновременно с ратифицирането на Конвенцията;

iv. да разгледат възможността за възлагане на КПИ отговорност за безследно изчезналите лица;

v. при избиране членове на КПИ да обърне особено внимание на критериите професионален опит, пол и възраст с цел обезпечаване на по-балансиран състав на Комитета и, в частност, по-широко участие на специалисти по местата за лишаване от свобода и съдебни лекари, както и увеличен брой жени в членския си състав; освен това следва да се наблегне и на критерия, според който членовете на

Комитета са длъжни да са на разположение на Комитета, с цел обезпечаване ефективността на Комитета;

vi. да се разпорежи така, щото длъжността на член на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа да стане несъвместима с длъжността член на КПИ;

vii. да насърчава сътрудничеството между КПИ и Асамблеята и, в частност, между Комитета по правните въпроси и правата на човека и Комисията по спазване на задълженията и ангажиментите, постигнати от държавите-членки на Съвета на Европа;

viii. да се отнася положително към всички искания за по-нататъшно увеличаване на човешките и бюджетни ресурси на КПИ;

ix. да отправя покани до властите на държавите, които са страни по Конвенцията, както и до държавите, които възнамеряват да я ратифицират в близко бъдеще, да насърчава информираността на национално и местно равнище относно дейностите, задачите и пълномощията на КПИ.

[1] Обсъждане в Асамблеята, състояло се на 21.04.1997 (9-то заседание) (виж Док. 7784, Доклад на Комитета по правните въпроси и човешките права, докладчик: г-н Яскиерня [Jaskiernia]).

Текст, адаптиран от Асамблеята на 21.04.1997 (9-то заседание).